

קלטת 1א

...שאנחנו מדברים מרבינו הקדוש, רבי נתן, {...} וכל מיני שבחים שנגיד
עוד לא מגיע טיפה מן הים מגדולתם, כן
רבי, זה... זה רבי נתן אומר זה, ואני אומר רק דברי רבי נתן, כן
אבל רבי ישראל הוא {הזהיר} אותי, אנשי רבינו, צריכים לדבר מהם, יוא
אבל לא, הכל, הכל זה, זה, זה רק רבינו
הוא {הלכה}, הוא עלה על הכל, כן, העיקר רבינו
אה.. הלוואי אם היה אמת בעולם ובאנשי שלומנו
ו.. והיו, {והיו} מדברים מזה ומפרסמים את שם רבינו, מה זה רבינו
היה כבר הגאולה, היה כבר העולם מתקרבים לרבינו
אבל השקר זה, זה, זה מפריד ומעוור, מעוור את עיניו, השקר, כן
אבל השם יתברך, אנחנו אסור להרהר על השם יתברך, כן
יבוא זמן עוד, כן, יבוא, {רבי נחמן גילה} יבוא, יבוא הזמן, שיעביר השקר מן העולם
ויגלה, ויתגלה האמת, כן
רק אנחנו צריכים להאמין ולהתחזק בתפילה, להתפלל
ככה, עם ה... לדבר עם השם יתברך מהשפתיים
או ללמוד בספר או לומר "ליקוטי תפילות" בשפתיים
מה שכתוב בספר לומר בשפתיים, כן
בלי שום {...} שים לב, בלי, כן, זה..
אני אומר: "ברוך אתה השם.." כמו גר, כן
[אתם זוכרים את הסיפור הזה
שאתם אמרתם שאתם לא רציתם לגמור לשתות חלב, אתם שתיתם..]
אה, ונגמר לה החלב של האמא
[של האמא]
כן
[אז אני רוצה שאתם תספרו..]
אז הלכתי אני הוצאתי את הזה, זה.. אז היא אמרה לי:
"אתה כבר, אתה כבר גדול, אתה לא, לא מתבייש? מה זה איתך?"
אז התחלתי לבכות: "אוי, אני רוצה את, את הדד, {מה יאמרו}"
וגם כן אני זוכר, שאני הייתי בן כמה, בן כמה שנים
אז.. הייתי חולה, הייתי חולה מאוד
ואני היה לי מלחמה עם, עם, עם המלאך, המלאך המוות
אני הרגשתי שאני עומד למות, אבל אני..
[בן כמה היית?]
אה? אני לא זוכר..
[עשר חמש, שש?]
בקטנות
[בקטנות]
בן פחות, פחות
[פחות מעשר, מה הרגשתם?]
על כל פנים
[איזה..]
ה.. יוא, אה..
[ש.. מה הרגשתם שמלאך המוות..]

הייתי חולה מאוד, ונעשיתי חלש מאוד
 כי מי שחולה, צריכים לתת לו איזה דבר להחיות את נפשו, חלב!
 והיא נתנה לי חלב ומים, אני קיבל... "תן לי חלב!"
 אבל לא היה לה, היא נתנה לי חלב עם מים, אז אמרתי לו:
 "אתה נותנת לי חלב ומים, אני רוצה רק חלב!"
 על כל פנים, אחר כך אני יצא.. אני נעשיתי יותר טוב, אז אמרתי לאמא:
 "אני חלש מאוד, אני צריך קצת בשר, מרק"
 היא נתנה לי שלושה מטבעות, זה כמו היום שלושה, שלושה גרושים, שלושה..
 ואני הלכתי למלון 'שפר', האבא של ישראל שפר, כן
 היא, היא, היא בישלה טוב, כן
 היא נתנה לי שלושה גרוש לקנות מרק ועם, עם, עם, מרק
 עם חתיכת בשר, או עם חתיכת עוף
 נו, נו, אני טעמתי את, את המרק
 {נו, כבר}, אה.. אני לא טעמתי בבית מרק, אז זה היה, הרגשתי טעם טוב, כן
 אבל השם יתברך החזיר לי הנשמה בניסים, אני ראיתי כמה פעמים ניסים, ניסים
 השם יתברך הראה לי ש..הוא נותן לי בשביל לחיות, כן
 [פשש..]
 אוי, אוי, אוי..
 [אז זה ריפא אתכם, המרק הזה ריפא אתכם?]
 {...}, כן, כן
 [נתן לכם כח]
 אבל היא נתנה לי רק אולי שני פעמים, או שלושה פעמים
 אני {...} הייתי צריך זה כמה.. שבוע, שבועיים, שבועיים
 נו, היא לא היה, לא היה לנו, כן
 אני חי בנס, היה עניות גדול, והם קיבלו הכל באהבה ובשמחה
 האבא והאמא, כן
 [אתם אמרתם לי שהיה, היה רעב, אמא שלכם הייתה נותנת לכם לחדר
 חתיכת לחם עם טיפה, טיפה של זית, שמן זית]
 עם, עם, עם כמה טיפות
 [טיפות של שמן זית]
 כן, אז אני {...} ביקשתי: "תן עוד כמה טיפות"
 אז היא אמרה לי: "מה..", היא צעקה עליי:
 "אני צריך את השמן בשביל שבת, אל תדבר כלום, זה מספיק!", כן
 ואחר כך אני הלכתי ונתתי את הלחם עם הטיפות שמן, נתתי לאיש עני..
 היה בטבריה זקן, זוג, זקן וזקנה, והוא הלך לבקש נדבות
 איש עני, אז אני רציתי לעשות צדקה וחסד, צדקה
 לקחתי את הלחם, לא היה לי כסף, לקחתי את הלחם והלכתי להאיש זקן, לעני הזה, ונתתי לו
 ושמו היה יוסף נח, יוסף נח ככה היה שמו, כי אני זוכר עד היום השם שלו
 יוסף נח, שני שמות, זה היה, זה היה בפרשת 'נח', זה אחרי סוכות, פרשת.. פרשת 'נח'
 אחרי 'בראשית' זה 'נח', אז זה.. טוב
 אני.. זה היה ביום ראשון, אני הלכתי ונתתי לו בשמחה את הלחם עם הטיפות שמן זית
 אני הלכתי נתתי לו, אני חשבתי שאני עשיתי צדקה גדולה, הוא ואישתו הם יאכלו ו..
 כן, כן
 אני הלכתי לחדר ולא היה לי מה לאכול, אני נתתי את הלחם
 אז היה כואב לי הראש, כאב לי הראש מאד
 אני הייתי צריך לאכול ואין לי

אז הרבי היה דרכו ביום ראשון לספר לתלמידים:
 "השבוע הולך, הולך הפרשת 'נח'",
 כן, הוא, הוא אמר את זה כמה פעמים, כדי שידעו שזה השבוע פרשת 'נח', כן
 הוא הסתכל על כל התלמידים והוא הבחין בי שאני לא שומע כלל, כאילו אני לא נמצא בבית
 אני לא שומע כלל, לא, ולא יודע כלל, אז הוא עזב אותי וגמר
 אחר כך הוא קרא אותי:
 "ישראל בער תגיד איזה, איזה פרשה השבוע?"
 אני, אני לא שומע, אני לא ידעתי ולא, ולא.. הראש היה כואב לי
 ולא, ולא, ולא שמעתי מה שהוא אומר כלל
 נו, נו הוא הכה אותי באכזריות כזה
 "מה זה? אני אומר כמה פעמים ככה, שהשבוע הוא פרשת 'נח', איפה היית? אתה לא..
 מה זה? איפה היית?"
 הוא הכה אותי, והייתי מתבייש בפני כל התלמידים, הוא כל כך הכה אותי באכזריות, כן
 [בן כמה היית? סבא]
 אני לא יודע, קטן
 [ילד בן חמש, שש]
 כן, בערך, מתחילים ללמוד חומש
 [אה, חומש, כן]
 פרשת 'נח', אוי, אוי
 אמרתי: "מהיום אני לא אתן כבר, אני צריך... אם לא אני אקבל מכות", כן
 אני לא אדע אם השבוע פרשת 'נח'
 אף על פי כן נתתי עוד פעם לעני הזה את הלחם
 אוי
 והיה אצלי כל היהדות, כל, כל מה ששמעתי
 מעניין רוחני, מעניין רוחני, מעניין אמונה, מעניין התורה, היה אצלי
 קיבלתי ידיעות חדשות, מה שלא היה של הופיע, מקודם לא ידעתי מן השם יתברך, מן התורה
 אני שומע שיש תורה והשם יתברך, אז היה אצלי, היה אצלי שמחה גדולה, כן, כן
 אוי
 ואני הייתי הכי גרוע מכל, מכל הילדים, הכי גרוע
 נולדתי בעניות וגם כן אני, אני גם כן הייתי ילד חלש, כן
 אני יש לי נסים שאני חי, שאני יכולתי לחיות
 אני למדתי, אני קמתי.. השקמה והדלקתי מנורה קטנה, היה לנו נר קטנה של מספר '2'
 הדלקתי את המנורה ואמרתי תהלים ותפילה, התחלתי להתפלל
 אז כל השבוע הדלקתי את המנורה.. על, על, על כמה שעות, והיה חסר ל..
 הם היה להם בקבוק של, של נפט, זה בקבוק היה משבת לשבת
 ואני השתמשתי במנורה הזו, והגיע שבת ולא היה, היה נפט
 אז הם אמרו: "הו, ישראל בער, ישראל בער עושה לנו צרות כאלה
 הוא, הוא דולק את הנפט ואין לנו, ואין, ואין לנו לגמור, לגמור את השבוע"
 כן, וגם כן אני, אני נולדתי איש חלש מאד, נסים איך שאני, איך שאני נתגדלתי ואני חי, כן
 אבל ברוך השם, ואני הייתי פשוט מאד, והיה לי רצון, רצון חזק
 להיות, להיות איש כשר באמת, לעבוד השם באמת, וללמוד ולהתפלל
 נו, נו
 בפרט כשהתחיל השנים של אחרי בר מצווה, התחילה המלחמה של, של חטאות נעורים
 כן, מחשבות ו... ולא ידעתי מה זה, כן
 אוי, אוי, נו, נו, מי יכול לספר? מי יכול לשער?
 [אז מה עשיתם אם החטאות נעורים? מה, מה, איך, איך, איך התגברתם? מה עשיתם?]

מה?

[מה עשיתם כשהגעתם לגיל נעורים?]

היה לי מלחמות קשות, והיה לי כל פגם כל שהוא מהמחשבה או מאיזה..
לא, לא, לא, חס ושלום, לא פגמתי כמו {היום}, רחמנא לצלן
על כל פגם כל שהיה זה היה אצלי כמו, כמו האיש הכי רשע שבעולם, כן
לא מצאתי לי מקום להשם יתברך, לתורה, כן
וזה הביא אותי להשם יתברך, מה שעבר עליי דווקא
ואני התגברתי ולחמתי ואמרתי:

"אני אוהב את השם יתברך, יהיה איך שיהיה, אני רוצה לעבוד השם, אני..", כן
אוי וי..

אני, אני התפללתי בבית כנסת, אבל אני התפללתי בהתלהבות, ובאמונה ובאמת, כן
עד שאני הייתי יחיד בזה, כן, ואני הייתי נראה כמו משוגע
היה איש זקן אחד שמו רב יעקב קסיר, קסיר, קסירה קסירה, קסיר
רב יעקב קסיר

והוא היה קצת יודע ספר, והוא היה איש כשר, כן, הוא היה מהחסידיים של, של ביאן, של..
אבל הוא אהב אותי מאד, הוא שמע התפילה באמת ובהתלהבות, כן
הוא אהב אותי מאד, הוא היה בטבע קמצן גדול, כן
גם על צדקה היה קמצן גדול, כן
והוא בא אלי במקום שעמדתי והתפללתי, ונתן לי מטבע גדולה, כן
הוא נתן לי ביד מתנה מטבע גדולה, אז אני נתפעלתי:
"הוא כל כך קמצן, הוא נותן לי מטבע כזה"
[זה היה לפני שידעתם מרבינו? לפני?]

כן!

[הרבה לפני זה]

כן!

[לפני שהתחתנתם, לפני הכל]

אה?

[לפני החתונה, לפני, לפני שהתחתנתם]

כן, וודאי

מי יכול לשער? מי יכול לתאר? מי יכול?..

...בלי חיות, בלי... ולא היה לי מי ש... מי, מי שידבר איתי, מי שיחנך אותי, כן
אני הייתי תמיד בעצבות, כן, שבור, שבור
[לב נשבר]

אבל זה היה טובה גדולה, כי הייתי שבור וזה, וזה הקריב אותי להשם יתברך, לתורה, כן, כן
זה היה לטובה, כן

[מה עשיתם? הלכתם לצדיקים? מה? הלב הנשבר]

נו

[כשהייתם שבורים]

נו

[אז מה עשיתם בשביל לצאת מזה? מן הלב הנשבר, מה, התפללתם יותר? הלכתם לצדיקים?]

כן, התגעגעתי, היו לי געגועים להשם יתברך, כן

ואני התביישתי, אני חשבתי שרק אני יש לי יצר הרע, יש לי תאוות, וכולם הם נקיים
אני לא ידעתי מה, מה שיש אצל אחרים

אז אמרתי: "כל התאוות וכל הצרות וכל... הכל, הכל, אני גרוע יותר מכל העולם, מכולם"
אני לא ידעתי שהאחרים יש להם גם כן יצר הרע..
פתוח?

[כן]

אוי, אוי

[אז מה עשיתם? הלכתם לצדיקים? הלכתם מה..]

אני רק ידעתי, שאני קרליני, אני יש לי, יש לי אדמו... יש לי קרלין, הוא, האדמו"ר של קרלין הוא יודע, הוא בעל רוח הקודש, והוא יודע..

הוא בחוץ לארץ, ואני בארץ ישראל, הוא יודע, מכיר אותי, והוא..

ואני הייתי שמח מאד, כי הקרלינים, הם, הם..

כל מיני חסידות יש להם איזה דבר מיוחד שהוא מתפאר והוא..

כן, שהוא עובד השם, אוי, אוי, כן, כן

[אז מה]

אז, אז אני חשבתי שהאדמו"ר שלי, קרליני, קרלין הוא יותר גדול מכל האדמו"רים

כי הם צועקים בתפילה, ואני אהבתי לצעוק להשם יתברך, כן, מה

והם צועקים, אבל אני צעקתי, היה איש זקן על ידי, שהוא, הוא אמר לי:

"אתה רשע, אני איש זקן, אני כבר לא שומע, ואתה רוצה לעשות אותי חרש לגמרי?

מה אתה רוצה ממני? מדוע אתה צועק כל כך?"

אז אני חשבתי שהאדמו"ר שלי הוא בחוץ לארץ, הוא מכיר אותי והוא בעל רוח הקודש

והוא, והוא.. יש לי, יש לי, היה לי, יש לי אדמו"ר קרלין

עד שפטרתי את, את הקרלין, אל תשאל

אוי..

כשזכיתי להתקרב לרבינו, מי יודע, לא..

הקליפות מקודם שהיה לי קרלין זה וזה, זה, מזה היה לי בלבולים

יש אדמו"רים שהם בחוץ לארץ..

אדמו"רים לא היה בארץ ישראל, בארץ ישראל לא היה אדמו"רים, רק בחוץ לארץ

אז אני חשבתי, לפני ביאת המשיח, משיח, כל זמן שמשיח איננו, עוד לא בא

אז האדמו"רים הם בחוץ לארץ, הם לא יכולים להגיע לארץ ישראל, כי הקדושה שלהם הוא.. כן

אני חשבתי כל האדמו"רים קודש, אבל קרלין הוא קודש קודשים

אבל ברוך השם, השם יתברך עשה לי נסים, שזכיתי להתקרב לרבינו

וזכיתי להבין ולראות ולהרגיש מה, מה שזה יהדות ומה שזה תורה, מה.. כן

אוי

אבל, אבל לא היה לי מי שידריך אותי, לא היה לי את רבינו

לא ידעתי מרבינו, אחר כך כשזכיתי להתקרב, אז מה ידעתי, אני ידעתי מה שאני יודע עכשיו?

אבל כל ידיעה שאני זכיתי להרגיש האמת היה.. הרגשתי, הו!

זה, זה אמת כזה, אין, אין כמוהו, זה.. כן

עד שזכיתי לפטר את קרלין וכל הקליפות, כן, כי נתקרבותי לרבינו ונסעתי לירושלים

ובירושלים היא עיר של תלמידי חכמים גאונים צדי.. גאונים גדולים

אבל אנשי שלמינו הם היו שבורים והם היו נכנעים אצלם מה ש..

וכל דיבור ששמעתי מאנשי שלמינו, הרגשתי אמת כזה, ראיתי, הבנתי

השם יתברך נתן לי חכמה ושכל להבין

אני ראיתי את רבי נפתלי כהן, הוא איש חכם ומשכיל והוא היה, הוא היה חכם גדול, כן

והיה בנאי, הוא היה יכול לבנות, לבנות בתים גדולים, והוא בנה את הבית הכנסת

[אבל את רבי ישראל קרדונר הכרתם לפני כולם, כן?]

אה?

[את רבי ישראל, את רבי ישראל קרדונר הכרתם לפני כולם, ר.. לפני נפתלי כהן?]

אה, בוודאי!

[את כולם, קודם כל את רבי ישראל]

בוודאי קודם כל רבי ישראל, כן, כן

הוא פתח לי כל השערים על ידו זכיתי להבין, זכיתי.. כן
והאיש רב נפתלי, אני, אני שאלתי אותו שאלות, מה לעשות אם היצר הרע?
והוא אהב לדבר איתי, הוא ראה את התמימות והאמת שלי, אז הוא אהב אותי מאד, כן
נו, הוא, הוא לא היה יכול, היה מרחק גדול, הוא היה כבר זקן, ואני, ואני..
וגם כן אני פשוט, והוא היה בן תורה, והוא דיבר איתי
הוא, הוא לא אהב לדבר הרבה, אבל.. הוא דיבר הרבה, אבל היה זה, היה, בהדיבורים שלו היה
חכמה קדושה, כן, והוא, והוא הכניס בי רוח, רוח חדש, כן, זה ענין רבינו, כן
הוא הסביר לי מה ענין אמונות כוזביות, כן
הוא אמר: "שכוזבות זה כוזביות, אמונות כוזביות"
אז אני חשבת, הקרלין, האדמו"ר שלי קרליני הוא לא, הוא לא, הוא לא כזב
עד שזכיתי לידע שגם הוא איתם ביחד
עד שזכיתי לידע ולהבין את זה, כי אם לא הייתי מבין, היה, היה לי צרה גדולה
זה הלב, יש בלבי פגם, כן, מום, מום, נו, מה עושים?
וברוך השם, השם יתברך עזר לי שהדיבורים ששמעתי מאנשי שלומנו בירושלים
היה לי לנחמה ישועה, ישועה ונחמה, והוא האיר בי אור גדול, לידע מה זה.. כן
ראיתי שקרלין, קרלין, קרלין, קרלין, כן
וגם כן כולם, אני החזקתי מכולם, מכל השקרנים
רק השקרן שלי הוא, הוא קדוש בתורה ו.. קרלין
עד שפטרתי את זה, עד שזכיתי להבין שזה שקר, גם קרלין וגם כולם, כן
אבל הייתי שמח בחלקי שזכיתי ל.. ברוך השם, להודיע, לראות ולהבין ולהשיג שזה שקר וזה אמת
נגד כל העולם, "ונהפוך הוא", כן, אני, אני, אני אז הייתי ככה:
"מי אתה? מה? מה אתה יודע? מה אתה מבין?"
לא, השם יתברך מצמצם עצמו, וישראל בער גם כן, כן
זכיתי להרגיש ולראות ולהבין שזה אמת וזה שקר!
כן, זה..
זה היה בזמן שכל העולם היו משוקעים בהשקר, באדמו"רים,
ואני זכיתי לראות להפך מכולם, כן
ולא, לא השפיע עלי, הם רבים והם גדולים בתורה, מה? מי אני? מה אתה?, כן
לא, האמת הוא חזק, גיבור חזק מאוד כזה שאין כמוהו
כל דיבור ששמעתי מאנשי רבינו, רבי נתן, רבי נתן הבעלה של גיט'לה אחרי רבי ישראל
התמימות שלו, האמת שלו, הדיבור שלו, הפנים שלו, הדיבור שלו
אני ראיתי שכולם הם אין בו כלום
אם, אם, אם אתה רואה {שבן אדם לא היה לו}, זה רבי נתן, זה, זה עובד השם, כן
כי אני הייתי בירושלים וקבלתי מזה דיבור ומזה דיבור ומזה דיבור, וזה היה נכנס בלבי ובאתי לטבריה
עם סחורה, עם סחורה חדשה, ניגונים חדשים וישראל בער חדש, זה לא ישראל בער מקודם, כן
אז כולם ידעו שישראל בער היה בירושלים, כן
וזה היה נס מהשם יתברך, למעלה מן הטבע, אי אפשר להבין
אני הייתי נולד אצלם, ואני ידעתי שזה ירא שמים
כולם היה להם שם של שקר, שהם יראי השם, שהם.. כן
אבל השם יתברך נתן לי חכמה ושכל, והבחנתי וידעתי וראיתי והבנתי ש.. האמת, כן
זה.. לולא המחלוקת, לולא ההתנגדות, לא הייתי יודע מרבינו כלום
זה דווקא, דווקא זה קירב אותי, כן
וזה היה מתנות טובות
"הבאתי לכם מתנה מארץ ישראל, 'מחלוקת'"
זה היה מתנה כזה שאין בעולם
עכשיו תיתן לי כל, כל הכסף שבעולם, אני לא רוצה, אני לא רוצה, כן

אין, עבר הזמן
 אבל גם היום עוד לא בא משיח, האמת לא כל כך..
 כן, אבל העולם מתחילים, מתחילים לשמוע ולהבין מרבינו רבי נחמן, מרבינו רבי נחמן, כן
 בכל ימי חייה, היה יראים, מפחדים לנגוע בספר ברסלב
 ועכשיו יכולים לקרוא בכל מקום בספרי ברסלב, נו
 אני היה לי קשיות על השם יתברך:
 "מדוע האמת, לא מתגלה האמת, היה כבר עולם, עולם התיקון?
 מתי יהיה זה? איך אפשר שיהיה, תהיה הגאולה? איך אפשר?"
 אז עכשיו אני רואה, מלפני שמונים שנה ועד עכשיו
 אני רואה כח כזה, שהעולם הם ממשיכים עצמם לרבינו
 היה ראוי שכל העולם יתרחקו מברסלב, כי כל הגדולים היו, היו מתנגדים, לא היו.. כן
 זה נעשה פלא, פלא כזה, אז רבינו הקדוש אמר:
 "אני הבאתי לכם מתנה מארץ ישראל, 'מחלוקת'"
 כל העולם, כל.. הוא מודיע לנו ש:
 "כל העולם יחלוקו עלי, ואז מי יתקרב אלי יהיה מהאנשים שלי"
 מה.. אוי, מה שהם סבלו, הם סבלו על הדורות, בדורות אלו, הם הכינו למשיח
 אנשי רבינו ואת ספרי רבינו כל דיבור, כל דיבור וכל..
 אבל השקר, השקר זה, זה מסמא עיניים, מעורר עיניים, כן, ולא..
 ומחללים, ומבזים את השם, את האמת
 אבל כבר הודיע רבינו, כשנכנס לאומן, אמר לרבי נתן:
 "אף על פי כן השם יתברך, השם יתברך גומר תמיד כרצונו"
 היה רבי ותלמיד כזה יחיד בעולם
 מיום בריאת העולם, תלמיד, רבי כזה ותלמיד כזה
 וגם כן כל התלמידים של רבינו מה שזה, מה שזה
 אוי, ברוך השם, אני הייתי רצוף ושביר ונכנעתי, ובהכנעה, כן
 אבל הלב בפנים היה, היה האמת בוער כאש להבה, כן, כן
 זה היה נס!
 היה בטבריה מחסידי קרלין, והם, כשאחד עושה מעשים טובים, איזה דבר טוב, צדקה, חסד
 אז הוא חשוב בעיר מאוד, והם נותנים לו שם של צדיק
 והוא, כולם מצחקים, הוא לא היה מצחק, הוא היה עובד השם ואיש כשר, הוא לא היה מצחק
 אבל אף על פי כן בליבו היה לו התנגדות על ברסלב, כי הוא לא יכול לשנות העולם, כן
 לשנות העולם רק האמת יכול, נגד כל העולם
 אוי, רבונו של עולם, אוי, אוי.. אוי..
 כמה אני אהבתי את ברסלב, אני מסרתי את נפשי לנסוע מטבריה לירושלים
 בזמן שאין לי, אין לי כסף, אין לי לחם בשביל הילדים, ואין לי בגד בשביל הילדים..
 ואני נסעתי לירושלים, והם כולם עניים, אנשי שלומנו היו עניים, כן
 נו, אצל עניים אפשר לאכול? אפשר לקבל כסף? או.. אפילו לא הרבה, אפילו, אבל הם, הם עניים
 אני סבלתי, אם אין כסף אין לחם
 אני הולך לחנות, הוא לא יתן לי, אם אני רעב, אם אני רעב או לא, זה לא עסק שלו
 "אתה רוצה לחם? כסף!"
 ואני לא היה לי כסף
 וגם כן מים לא היה לי, בירושלים היה דוחק גדול במים, היום יש מעיינות ויש..
 אבל אז היה מעיין אחד בכל ירושלים
 אז היה שני מיני מים, מים לנטילה ומים לשתייה, לשתייה
 בבית הכנסת לא עושים, לא קונים לשתייה, לא קונים בזול מים לנטילה
 לא היה לי מים לשתות, לא לחם ולא מים

נו, ואני כשנסעתי לירושלים, הסתכלתי עלי:
"מה, מה? איך, איך, איך, איך אתה נוסע? למי אתה נוסע?
מה? מה תעשה שמה? ואין לך אפילו לאכול לחם"
ואני לא הסתכלתי על זה, אני מסרתי את נפשי
כן, אני צריך לשמוע מרב נפתלי מזה, מזה, מזה, איזה דיבור מרבינו

כל פעם היה, היה סיבות אחרות ונסים אחרים על הנסיעה
מה כשאין כסף אי אפשר לנסוע, לירושלים לחיפה ול..
צריכים כסף לשלם בשביל ההוצאות ובשביל לחם, לא היה
אבל אצל השם יתברך הכל רשום, יש חשבון, כן, הכל רשום, כן
השם יתברך הוא רואה את הלב שלי, הוא ראה שאני נוסע במסירות נפש, לשמוע איזה דיבור מרבינו
כן, אז, אז כותב לי: "תלמידי היקר"
אבל אני הייתי חי, וסבלתי רעב, חרפת רעב, וגם מים לא היה לי
נסיעה כזו זה יחיד בעולם
סיפרתי לך פעם שאני פגשתי את רב אלטר שוחט, את ר' אלטר הוא היה קרליני, חסיד קרלין
הוא היה בעל שם כזה שהוא צדיק, שהוא גדול, שהוא עובד השם, שהוא עושה צדקה וחסד, כן
שם כזה כמו יהיה {ברגנת}
אז אני הייתי רוצה לנסוע לירושלים, אבל בלי כסף אי אפשר לנסוע
אז ראיתי את רב אלטר, אמרתי: "אולי הוא ילווה לי"
אני אמרתי: "רב אלטר, יש לי בקשה ממך"
"מה, מה, מה יש?"
"אני צריך הלוואה, חצי לירה!"
אז הוא מסתכל עלי כמו משוגע, מה הוא מדבר? אני עשיר, אני יש לי חצי לירה?
בבנק יש חצי לירה, יש לירות, אבל אני רק גרושים...

סוף קלטת 1א